

Size Layık Olacağız!

Zaferi Örgütlemeye Kilitlenerek

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN

PARTİNİN SESİ

**Sayı:92
Temmuz
Ağustos
2017**

MARKSİST LENİNİST KOMÜNİST PARTİ MERKEZ YAYIN ORGANI

Bayrağın Elllerimizde!

“Bizi biz yapan, Partimizin gerçekliğidir. Değiştiren, güzelleştiren, kavga ile buluşturan güçtür. Partimizle bulduğum süreçte mücadelemizdeki BEN ve BİZ olmayı sağlayan etkenlerle bütünleşmeye çalıştım. Destan'ı değişime iten, zor olan, bir o kadar da güzel olan sürecin adını ne koymalı diye sorsam, yanıtlım MLKP'lileşme süreci olacaktır.”

Destan Temmuz

B A Ş Y A Z I

**Katliama Yenilmedik
Zaferi Örgütleyeceğiz**

MİT-DAİŞ ortaklığıyla işlenen Suruç katliamı suçu, tıpkı yitirdiğimiz 33 yoldaşımızın anısı gibi, halen tüm canlılığıyla yüreğimizde ve belleğimizde. "Hesap sorma" yolunda atılmış adımları yeni ve daha etkili adımlarla tamamlama kararlılığımız dipdiri.

Sf. 2'de

İÇİNDEKİLER

Başyazı: Katliama Yenilmedik Zaferi Örgütleyeceğiz.....	2
Nitelik Yükseltme Seferberliği.....	4
Propaganda Çalışmasında İddia Ve İrademizi Güçlendirelim.....	11
Bazı “D”ler.....	18
Susmak marifet mi?.....	21
Açıklamalar.....	24

B A Ş Y A Z I**Katliama Yenilmedik Zaferi Örgütleyeceğiz**

MİT-DAİŞ ortaklığıyla işlenen Suruç katliamı suçu, tıpkı yitirdiğimiz 33 yoldaşımızın anısı gibi, halen tüm canlılığıyla yüreğimizde ve belleğimizde. "Hesap sorma" yolunda atılmış adımları yeni ve daha etkili adımlarla tamamlama kararlılığımız dipdiri.

Genç komünistlerin örgütlü varoluşunu katliamla yok edeceklerini umanlara, o bahçeden sağ çıkan ya da akli ve kalbi o gün o bahçede bulunan komünistlerde bireysel irade kırılması yaratacaklarını sananlara, daha katliam anında başlayarak gösterilen devrimci cesaret ve yiğitlikle yanıt verildi. Partimizi kendini korumayı amaçlaştıran kötürümleşmiş bir varoluş tarzına itme hedefindeki faşist düşmana, politik mücadeleyi misliyle büyütme adanmışlığıyla meydan okundu. Yolunu devrimin feda bölüğü olarak yürüyen parti, özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin en ağır bedellerini karşılamakta ateşle sınıandı ve bir eşiği aştı. Devrimci kararlılık ve feda ruhu, saray cuntasının o bahçede uygulamaya soktuğu kanlı faşist planı böyle göğüsledi.

Pirsus ölümsüzlerimizin anıları ve ideallerini, zaferi örgütleme iradesinin devrimci itkisi kıldı parti. Emekçi mahallelerinden kent meydanlarına, işçi havzalarından kampüslere, Dersim dağlarından Medya Savunma Alanları'na, Rojava cephelelerinden Şengal mevzilerine değin her yerde, faşist saray iktidarıyla, faşist DAİŞ çeteleriyle dişe diş dövüştü. Yeraltında ve yerüstünde, zindanlarda ve özgür alanlarda, işçi sınıfı ve ezilenlerin onur ve özgürlük bayrağını dalgalandırdı. Pirsus'tan bugüne, iki yılda, özgürlük ve adaletin, halkların eşitliği ve kadınların kurtuluşunun, devrim ve sosyalizmin başka ölümsüz savaşçıları düştü toprağa.

Ve son olarak, iki genç kadın komünist, kadın özgürlük isyanının iki genç öncüsü, kopuş ruhunun iki cesur yaratıcısı, zaferler kuşağının iki işaret fişeği, Pirsus ölümsüzlerimizin bayrağını daha yukarılara kaldırdı.

Pirsus'u Kobanê'de yaşayan, sonsuzluğa uğurladığı yoldaşlarının anısını devrimci hayatında bir kopuşa taşıyan, yüreğini saran acıdan düşmana hücum gücü damıtan Roza Rênas yoldaş, tüm tutkusuyla özgür alanlarda gerilla olmaya attı adımını. Pirsus katliamına komünist gençliğin kolektif bir yanıtıydı bu çıkış, Roza'ysa devrimci yanıtın ikircimsiz militanı. Yenilendikçe özgürleşen ve özgürleştikçe yenilenen, partisine, yoldaşlarına ve halkına sevgiyle bağlanan Roza yoldaş için Dersim dağlarına kanatlanmak, aynı zamanda Pirsus katliamının sorulacak hesabının, Pirsus ölümsüzlerimize bağlılığın yalın gereği idi.

Eylem Açıklaması
MLKP/FESK
No: 2017/2

Katliamların Ve Adaletsizliklerin Hesabını Sormaya Devam Edeceğiz!

İşçiler, Kadınlar, Gençler!

22 Haziran saat 7.50'de İzmir Gültepe'deki askeri bölgede meydana gelen patlama, bir FESK eylemidir. Eylemimiz, halk düşmanı, katliam suçlusu, faşist sermaye ordusunun bir devriye gücünü hedefledi. Savaşçılarımızın askeri bölgeye girerek, devriye güzergahına yerleştirdikleri tuzaklı bomba, askeri aracın düzeneğe temasıyla patladı.

Faşist politik islamcı diktatörlük, gerçeği halklarımızdan gizlemek için, patlamanın askeri arazide meydana geldiğini, devriye aracının hedeflendiğini bulanıklaştıracak yalan ve çarpıtmalara girişti. Eylemin devriye güçleri üzerindeki etkisini gözlerden uzak tuttu. Sermaye medyasını bunların propagandacısı olarak seferber etti. Ne var ki, yalana dayalı faşist psikolojik savaş, halk düşmanlarının korku ve çaresizliğini örtmeye yetmez.

İşçiler, Fakirler, Ezilenler!

Faşist politik islamcı diktatörlük, sonbahardan itibaren Kuzey Kürdistan dağlarında katliamcı saldırılar düzenliyor. Dersim'de olduğu gibi, ölümsüzleşen gerillaların bedenlerini ailelerine vermiyor. Adaletsizlikte sınır tanımıyor.

Askeri devriyeye yönelik eylemimizi, Dersim dağlarında her biri toplu gruplar biçiminde katledilen PKK, TKP/ML ve DHKPC gerillalarının hesaplarının sorulması savaşımızın bir parçası olarak gerçekleştirdik. Hesap sormaya ve halklarımızın sorunlarını, taleplerini, özlemlerini mücadelenin askeri biçimleriyle gündemleştirmeye devam edeceğiz.

23 Haziran 2017

Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri
MLKP-FESK

21 yaşında devrimci savaş hazırlıklarında yıldızlaşan Şengül Boran yoldaşın mirasının tüm diğer onurlu bayraktarları gibi...

Kadın örgütümüzün kuruluşunu duyurduğumuz gün, Rojava'da bayraklaşan İvana yoldaş gibi...

Ece'den Ezgi'ye Suruç'ta ölümsüzleşen özgürlük sevdalısı genç kadın yoldaşlarımız gibi...

Kadın isyanını Dersim'in özgür dağlarında bayraklaştıran Berfu yoldaş gibi...

Medya Savunma Alanları'nda daha büyük devrimci mücadelelere hazırlanırken yıldızlara uğurladığımız Medine yoldaş gibi...

Onlar, Haziran barikatlarında özneleşen genç kadınlar kuşağına onurlu, özgür, cins ayrımsız gelecek için KGÖ saflarında örgütlenme, MLKP ve KKÖ saflarında önderleşme çağrısıdır.

Berfu, Medine ve Ayşe Deniz yoldaşlar, partimize üyelik kararını Kadın Örgütümüzün kuruluşu sonrasında aldıktan sonra ölümsüzlükle buluşan ilk kadın yoldaşlarımızdan oldu. Onlar, parti saflarındaki mücadeleleri boyunca, bulundukları alanlarda kadın örgütünü iradeleştirmeye çalışan, kadın yoldaşlara, kadın örgütümüze ve kadın önderliğimize daha güçlü bir irade, daha güçlü bir önderlik, daha yüksek bir kadın yoldaşlaşması çağrılarını taşıyan, kadın özgürlük mücadelesinde komünist kadın öncünün kendini ortaya koyuş düzeyiyle yetinmeyen, daha ileriye işaret eden, eleştirileri, öneri ve talepleriyle daha örgütlü, daha yoldaşça, daha militanca ve daha adanmış bir kadın özgürlük bilinci, örgütü ve mücadelesini yükseltmenin iradesi olan yoldaşlardı.

Kendini devrimci tarzda yeniden yaratma mücadelesinde kadınlığını yükü değil onuru ve en değerli hazinesi olarak taşıyan bu yoldaşlar, ezilen kadın kitlelerine sevgiyi ve onların özgürlüğü için mücadele etme sorumluluğunu mücadele nedenlerinin başında saydılar. Kısa devrimci yaşamlarını kadın özgürlüğü özlemi ve mücadelesiyle örmüş bir feda kuşağının öncüleri olan bu genç kadın yoldaşlarımız, geleceği temsil eden yeni kadını bugünün devrimcilerinde kurmamızda, kölelik zincirlerini kırmış kadının aklı ve yüreğini kuşanmamızda bizlere daima yol gösterecektir.

Yoldaşlar, vasiyet konuşmalarında "Yaşasın Komünist Kadın Örgütü" sloganlarını, cins bilincini, kadın yoldaşlığını ve kadın özgürlük mücadelesine adanmış yaşamı yükseltme çağrılarını bıraktılar. Çağrılarını yaşam nedenimizdir.

Roza Renas Yoldaş Ölümsüzdür!

Destan Temmuz Yoldaş Ölümsüzdür!

Yaşasın Rojava Devrimi!

Yaşasın Kadın Devrimi!

Yaşasın Özgürlük Ve Sosyalizm!

30 Mayıs 2017

MLKP/KKÖ Kadın Önderliği

Haziran barikatlarından özgür dağlara yine devrimci bir kopuşla hayatını anlamlandıran diğer bir yoldaş, gerilla silahını kuşanan Destan Temmuz oldu. Erkek egemen burjuva düzenle kavgada devrimciliğini yeniden kuran, Pirsus'ta ölümsüzleşen genç kadın yoldaşlarının mirasını adanmışlıkla yüklenen Destan yoldaş, hem cüretle savaş mevzilerine atıldı, hem de kendisini daha büyük savaşımına hazırladı. Hayatı bütün coşkusuyla seven ve ölümle koyun koyuna yaşamakta sonsuzca ferah olan bu öncü kadın savaşçı, Pirsus katliamının hesabını sorma sözünü, gerek isminde taşıdığı 'Temmuz'da gerekse DAİŞ'le Rakka önlerindeki savaşında simgeleştirdi.

Roza ve Destan yoldaşların ölümsüzlüğe yürüyüşleri, şimdi bizim için, cesaret ve özverinin, hesap sorma ve zafer yemininin devrimci mührüdür. Onların devrimci eylemleri, Pirsus ölümsüzlerimizi yaşatmanın da sembolüdür.

Pirsus'u düşünmek, o bahçede ölümsüzleşenlerimizi anmak, onların anılarına bağlılık bildirmek, eğer acılı bir mateme, dingin bir nostaljiye ya da ölgün bir törene dönüşmeyecekse, zulmün karargahlarını dümdüz edecek bir tufanın asi uğultuları olacaksa, her komünistin bugünkü devrimci görevlerine daha bir tutkuyla, daha bir özveriyle, daha bir cesaretle sarılmasını gerektirir.

Pirsus'u düşünen bir komünist, kendi devrimcilik çitasını, görev ve sorumluluklarıyla ilişkileniş tarzını bir kez daha özeleştirel denetime tabi tutacaktır. Köhne burjuva dünyayla arasında hangi köprü kalmışsa tam oraya ateş açacak, bireyselliğini mücadelenin kolektif ihtiyaçlarına bağlayacaktır.

Pirsus ölümsüzlerimizi anan bir komünist, boşalan nöbet yerlerini doldurmakta, yeni görevleri omuzlamakta sınırsız bir ataklık ortaya koyacaktır. Mücadelenin olası bedellerini göğüslemekte, bazen ölümün gözünün içine bakmakta veya işkencecilere diz çöktürmekte, bazen de yıllarca sürecektir tutsaklığı taşımakta veya işsizliği yaşamakta hesapsız davranacaktır.

Pirsus'un anısına bağlılığını haykıran bir komünist, faşizme ve sömürgeciliğe karşı öncü devrimci duruşun yorulmaz militanı olacaktır. Durup dinlenmeden kitlelere gidecek, devrimin çağrısını güvenle taşıyıp onları parti saflarına kazanmak için kabına sığmaz bir çaba gösterecektir.

Ancak böylelikle ki, parti, kendini daha nitelikli tarzda örgütleyecek, işçi sınıfı ve ezilenlerin saray faşizmi karşısında devrimci saflaşmasını geliştirecek, kitlelerin kırılmaz öncü umudu olarak yükselecektir.

Pirsus'ta bir çağlayan gibi gürül gürül ölümsüzlük denizine akan 33'lere verdiğimiz söz, zaferi örgütlemeye kilitlenmektir. Faşist politik islamcı diktatörlüğü, sermayenin kan emici tahakkümünü, erkek egemen zorbalık düzenini yerle bir edecek zaferi örgütlemeye bütün varlığımızla kilitlenmek!

MLKP için, onun kadın ve erkek tüm savaşçıları için parola nettir: ya zafer ya ölüm!

Nitelik Yükseltme Seferberliği

Sürekliliği nitelik bakımından güvenceleyip yeniden ve yeniden üretmek, saray diktatörlüğünün devrimci ve antifaşist mücadeleye saldırganlığı haydutça ve hudutsuzca tırmanırken, partinin örgütsel çalışmasının temel halkalarından biri oluyor. Çünkü faşist politik islamcı iktidar, komünist öncünün çizgi ve tarz sürekliliğini, örgütsel sürekliliğini hedef alıyor. Gözaltı ve tutuklama terörü, hapis cezası furyası ve zindan zulmü, katliamcı pervasızlık tam da partinin bu sürekliliğini kopartmaya, böylelikle onu kötürümleşmiş ve etkisizleşmiş bir noktaya geriletmeye odaklanıyor.

Ölümsüzleşenlerimizin, tutsak düşenlerimizin, savaş gazisi olanlarımızın veya görev yaptığı cephede bulunması düşman tarafından imkansızlaştırılanlarımızın devrimci görevlerinin yeniden omuzlanmasının önemi kritik derecede artıyor. Devrimin zaferi için mücadelemizin kaçınılmaz kıldığı ve gitgide ağırlaşan bedelleri göğüslemek, aynı zamanda, boşalan nöbet yerlerinin durmaksızın doldurulması anlamına geliyor. Dahası parti, mücadele cephelerini geliştirme, siyasal çalışma alanlarını genişletme ve yeni savaşım mevzileri açma kararlılığıyla faşist saray rejiminin tırmanan saldırganlığına meydan okuyor.

Örgütsel sürekliliği teminat altına almanın, devrimci çalışmada boşlukların önüne geçmenin iki yolu var: Birincisi, belli başlı kadroların iş yoğunluğu ve çeşitliliğinin artırılması, ikincisi ise, yeni yoldaşların daha kapsamlı görevlere getirilmesi.

İç içe ilerleyen bu yollardan ikincisinde alınan mesafe, tabii ki, boşlukların gerçekten giderilmesinin ve partinin büyüüp gelişmesinin şaşmaz göstergesidir. Bununla beraber, her iki yoldan ilerlemek de nitelik yükseltme çalışmasını şart koşar. Zira hem başlıca kadroların daha fazla iş yüklendiklerinde bunların üstesinden gelmeleri, hem de yeni yoldaşların dünkünden daha kapsamlı görevler aldıklarında başarılı olmaları eski kapasitelerini genişletmelerine ve yeni nitelikler kazanmalarına bağlıdır.

Boşalan nöbet yerlerini doldurmak ve parti örgütlenmesini yayıp geliştirmek için deneyimi ve birikimi henüz sınırlı yoldaşlara görev vermekte cesaret ve ataklık elbette şarttır. Fakat yoldaşlara görev verme ataklığı, görevin gerektirdiği asgari donanımı da verme ataklığıyla birleşmediğinde ne olur? Bu durumda, yeni görevlerde verimli kolektif

MLKP/KKÖ
Açıklama
No: 10

Roza'dan Destan'a Genç Kadının Özgürleşme Tutkusuyla Mücadeleyi Büyüteceğiz!

Haziran ayaklanmasının kırmızı fularlı asi kadını, yoldaşlarının Destan Temmuz'u, Ayşe Deniz Karacagil'i, Haziran'ın yıldönümünde rüzgarlara uğurladık. Destan yoldaş, Rakka'yı politik islamcı faşist dışı çetelerinden özgürleştirme hamlesinde ölümsüzleşti.

Destan yoldaş, partimiz MLKP'nin ve kadın örgütümüz KKÖ'nün son dönem mücadelesini büyük bir kararlılık, tutku ve iradeyle omuzlayan genç kadın devrimciler kuşağından bir savaşıydı.

İlerici aile ortamında ve sosyal çevresinde küçük yaşlardan beri sürdürdüğü devrimci arayışları, Destan yoldaşı, Haziran ayaklanması günlerinde partimiz MLKP ile buluşturdu. İstanbul'un Gülsuyu mahallesinde devletin örgütlediği karşıdevrimci çete saldırılarına karşı mücadelenin militan neferi oldu. HES'lere karşı çevre mücadelelerinden, engelliler derneklerinde kurs vermeye, kentsel dönüşüm mücadelelerine omuz vermekten Karadeniz ve Akdeniz köylerinde devrimci çalışmalar geliştirmeye, kültür sanat çalışmalarından, mahkeme kürsülerine dek kısacık yaşamında pek çok alanda devrimci iradesini, erkek egemen burjuva düzene öfkesini ve mücadele kararlılığını ortaya koydu. Resimden müziğe ve fotoğrafçılığa, spordan edebiyata çok yönlü uğraşlarıyla yaşamın her renginden mutluluk duydu.

Hapishane günleri sona erdikten sonra, en büyük korkusu burjuva düzenin köleleştirici, sıradanlaştırıcı, robotlaştırıcı çarklarında erimek olan Destan yoldaş, "düzenle aramda ne kadar mesafe olursa o kadar mutlu, özgür olacağımı düşünmüştüm" diyerek yüzünü PKK saflarında enternasyonalist mücadeleye döndü. Bir Yörük kadını olarak Kürtçeyi öğrendi. Bir süre sonra yeniden, ideolojik ve manevi bağlarını hiç yitirmedeği partimiz MLKP saflarına katıldı. Suruç'ta katledilen yoldaşlarının hesabını sorma yemini olarak Destan Temmuz ismini aldı. Suikastçi olarak uzmanlaştı. Ardından, Rojava devrimini savunma ve büyütme mücadelesine omuz vermek üzere Rojava'ya geçti.

Dağlardaki yaşamı ve mücadelesi, parti saflarında Medya Savunma Alanlarında ve Rojava'da geliştirdiği pratik, onun bir genç kadın devrimci olarak cüret ve iradesine, devrimci görevlerden ve bedellerden sakınmayan, kendisini yeni ve daha büyük kavgalara hazırlayan enerjisine tanıklık etti. Genç kadınların büyük devrimci kopuş yeteneğini, geleceği kurma mücadelesine öncülük potansiyelini doğrulayan örneklerden biri oldu.

Gençlik örgütümüz KGÖ'nün saflarında yetişen bu genç kadın devrimciler kuşağı, devrim ve sosyalizm mücadelemizin yeni kadın önderlerini doğuruyor ve doğuracak.

Açıklama
Yıl: 2017
No: 3

Ulaş Bayraktaroğlu Ölümsüzdür!

BÖG'ün ve DKP'nin kurucu önderi, devrimci yoldaşımız Ulaş Bayraktaroğlu, faşist politik islamcı daiş'e karşı, Kürt ve Arap halklarıyla omuz omuza savaşırken ölümsüzlüğe yürüdü.

Ulaş Bayraktaroğlu, yasal, barışçıl ve silahsız mücadele cenderesine hapsolmuş bir politik zihniyet ve çizgiyle kopuşmanın, bu eylemin öznesi olarak Rojava savunmasında yer alan kuvvetlerin BÖG adıyla politik askeri biçimde örgütlenmesinin, iki grubun birliği yolundan DKP'nin kuruluşunun ve BÖG'ün, Türkiye'de silahlı eylem geliştirilmesi iradesinin öncü, sürükleyici ve önder kadrosu olarak devrim tarihindeki yerini aldı.

Ondandır ki, şehit düşmesi yalnızca DKP ve BÖG için değil, devrim için de yeri kolay doldurulmaz bir boşluk yarattı. Yine de başını dik tutan ve yoluna devam eden devrimin yeni Ulaş'lar yetiştireceğine güvenimiz tamdır.

Kuzey Kürdistan'da, Türkiye'de, Rojava'da, Medya Savunma Alanları'nda, Suriye'de birer birer, onar onar toprağa düşenler yeni bir hayatı yeşertiyor, yepyeni bir dünyanın yolunu açıyorlar. And olsun ki, çok daha ağır bedeller pahasına, onların idealleri yaşatılacak, devrimci özelemleri gerçekleştirilecek, adları ve anıları sonsuza değin yüksekte tutulacaktır.

Ulaş Bayraktaroğlu Yaşıyor DKP Savaşıyor!

Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!

Yaşasın Özgürlük Yaşasın Sosyalizm!

10 Mayıs 2017
MLKP Merkez Komitesi

sonuçlar alınması nadiren gerçekleşen tesadüflere kalacağı gibi, bu görevlere getirilen yoldaşların kişisel patinaja ve başarısızlık duygusuna sürüklendikleri örnekler de sanki kadermişçesine çoğalacaktır. Oysa politik ve örgütsel sorunlarla ilişkilenişte yüzeyselliğin, çok emek harcaııp az sonuç almanın, zorluklar karşısında çaresiz ve inisiyatifsiz kalmanın panzehrinin nitelik yükseltme çalışması olduğu açık değil mi? Böyleyse, parti saflarına katılmalarının üzerinden çok zaman geçmemiş, henüz sınırlı deneyim ve birikime sahip yoldaşların eğitim ihtiyaçlarının cevaplanmasındaki ihmaller nasıl mazur görülebilir?

Nitelik yükseltme çalışmaları, ideolojik-teorik donanımın, politik düzeyin, örgütsel kapasitenin, askeri özelliklerin veya teknik becerinin güçlendirilmesine dönük kolektif ve bireysel eğitimler, pratik deneyim aktarımları, düzenli organ yaşamının getirileri boyutlarıyla ele alınabilir.

Parti kadro ve üyeleri ile taraftarlarında niteliksel gelişim sağlamanın bütünsel zemini, parti örgütleri sisteminin adeta bir kadro fabrikası gibi çalışması, her organ toplantısının bir eğitim atölyesi özelliği göstermesidir. Bu, düzgün parti işleyişi ve nitelikli organ faaliyetinin komünist bireye örgütsel çalışma bilinci ve deneyimi, politika yapma etkinliği ve ufku, devrimci disiplin ve özveri kazandırması demektir. Ama yetmez! Daha kapsamlı görevleri omuzlayan yoldaşların hem yeni görevlerinin gerekleriyle hem de parti çizgisini uygulamada yetkinleşme ihtiyaçlarıyla bağlı nitelikleri özel eğitim çalışmaları sayesinde kazanmaları da gerekir.

Devrimci eğitim pedagojik bir iş düzeyine indirgenemez. Eğitimin özü, her şeyden önce, politik mücadele içinde edinilen deneyimlerin toplamıdır. Fakat politik mücadeleye katılan kitlelerden farklı olarak, öncü kadrolar ve kadro adayları, bilimsel sosyalizmin teorisine, politik mücadele deneyimlerinden soyutlanmış tarihsel ve güncel bilgiye, devrimci faaliyetin derinlemesine kavranışına ilgi göstermek zorundadırlar. İşçi sınıfı ve ezilenlerin bilinçli ve iradi öncüleri olarak devrimci rollerini başka türlü nasıl oynayabilirler ki?

Kuşkusuz parti akademisi, kadrolar için uzun süreli ve derinlemesine eğitim, ideolojik-politik ve askeri-teknik çok yönlü gelişim imkanlarını yaratmak ve değerlendirmekte başlıca kurumsal yapıımızdır. Ne ki, eğitim sadece akademiye havale edilecek bir iş, günlük parti çalışmalarının dışında bir uğraş değildir. Hele de şimdi, yoğunlaşan düşman ateşi altındaki yürüyüşümüz, her parti örgütünün kendi alanı ve örgütsel sistemi dahilinde derhal nitelik yükseltme seferberliğine girişmesini, hızlandırılmış tarzda, yaygın ve yoğun düzeylerde, açık veya gizli, grupsal veya kitlesel biçimlerde kadro, üye ve taraftarların eğitimine odaklanmasını gerektirmektedir.

Partiye aday üyelik sürecinin kendiliğindenciliğin herhangi bir izinden kurtarılması özellikle önemlidir. Partinin örgütsel yapısına yeni hakları ve görevleriyle adım atan yoldaşların, partinin tüzüğü, programı, stratejisi ve taktiği, tarihi, kadın devrimi perspektifi, örgütlenme modeli ve gizli çalışma tarzı üzerine hiçbir eğitimden geçirilmemeleri mantıklı bulunabilir mi? Aday üyelik süreci, komünist bireyin partililiğe uygun olup olmadığının sındığı bir kesit olduğu gibi, yeni nitelikler kazandığı bir hazırlık aşamasıdır da.

Yönetici parti örgütleri, örgütsel gelişim stratejisi kurarken, bunun bir ögesi olarak profesyonel devrimci adaylarını belirlemekle ve bu yoldaşların profesyonel devrimci niteliklerini geliştirme doğrultusunda bir eğitim planı çıkarıp uygulamakla görevlidir. 24 saatini devrim için değerlendirme bilinç ve iradesinin geliştirilmesine, asgari marksist teorik formasyon kazandırılmasına, parti çizgisini uygulama hakimiyetinin derinleştirilmesine, sürekli örgütlenme alışkanlığının güçlendirilmesine, siyasi polise karşı mücadele deneyimlerinin artırılmasına hizmet edecek bu türden nitelik yükseltici çalışmaların yetersizliği ve hatta yokluğunun, profesyonel devrimci faaliyetin verimliliğini sakatlayan sonuçlar ürettiği ortada değil mi?

Profesyonel devrimci nitelikleri kazandırılma ve güçlendirme çalışması, marksizmin sistematik ve bütünlüklü öğrenilmesi, devrim ve sosyalizm mücadeleleri tarihinin incelenmesi, Türkiye ve Kürdistan'ın tarihsel ve toplumsal özelliklerinin özümsemesi yönlü eğitsel unsurları kapsadığı kadar, silah kullanma ve gizli parti çalışması yapma gibi deneyimler edinmeyi, kendini her türlü devrimci göreve sınırsızca adayacak ve bütün yerleşik alışkanlıklara bayrak açacak bir ideolojik düzey kazanmayı da kapsar.

Parti örgütleri ve yönetsel sorumluları, genel olarak kadrolaşma ve eğitim görevinin yanı sıra, kadın kadrolaşması ve eğitimi görevine özel olarak eğilmekle yükümlüdür. Bu, sadece KKÖ organlarına ya da kadın yoldaşlara ait bir sorumluluk olarak görülebilir mi? Kadın üyeler kazanmak ve kadın profesyonel kadrolar yetiştirmek, kadın yoldaşların eğitimini düzenlemek tüm parti örgütlerinin daimi görevlerinden biri, her organ çalışmasının değişmez gündemi olmalıdır. Mesele, kadın yoldaşlar arasında yalnızca toplumsal cinsiyet rolleri, kadın özgürlük mücadelesi ve kadın devrimi konusunda özgün eğitim çalışmaları düzenlemekten ibaret de değildir. Bunu da kapsayacak şekilde, kadın yoldaşların parti çizgisine hakimiyetleri ve yönetsel kapasitelerinin geliştirilmesidir.

Bunun için kadınlar arasından kadro adaylarının isim isim saptanması, bu yoldaşları gelişebilecekleri görevlere getirmekte atak davranılması,

görev olarak algılanıyor, peki kadın örgütleri için aynı aciliyet duygusuyla harekete geçiliyor mu? Kadın yöneticilerle hiçbir sorunumuz yok, ama A yoldaş göreve uygun değil, B yoldaş için daha çok erken, C yoldaşın kapasitesi sınırlı ve nedense D yoldaşla da sürekli sürtüşme oluyor. Gelişkin kadın kadrolar lazım kuşkusuz, ama onlara emek verip yetiştirmek için zaman yok, çünkü öncelikler listesinde ön planda değil bu. Örnekler çoğaltılabilir.

Kadın devrimini savunmak, onun militan emekçisi olmaktan geçiyor. Bugün en acil görevlerimizden birinin kadın kitleleriyle buluşmak olduğu herkes için net, peki bunun eylemsel karşılığı nedir? Erkek yoldaşlar kendilerine sormalılar: Bulunduğumuz alanda kadın örgütünü ve kitle cephesini güçlendirmek için hangi çabaları sarf ettik, ne önerdik, ne gibi olanaklar yarattık? Emekçi kadınları kazanmak için, bizzat erkek komünistler olarak, kaç tane ev ziyareti, ikili görüşme, eğitim çalışması örgütledik? Kadın kitle çalışmasında en önemli araçlardan biri olan kadın yayınlarıyla nasıl bir ilişki kuruyoruz? Yazıları eğitim konu yapıyor muyuz? İçeriğini kitleye aktarma ve yayma sorumluluğu duyuyor muyuz, yoksa kadın yayınlarını tartışmak dendiğinde daha çok yetersizlikleri eleştirmeyi mi anlıyoruz? Kadın özgürlük mücadelesi gündemleriyle ilgili kadınlara, erkeklere ya da karma bileşene dönük kaç seminer, eğitim toplantısı veya panelde görev üstlendik? Olguları kadın-yanlı bakış açısıyla değerlendirmeye çalışıyor muyuz? Kadın, çocuk ve LGBTİ bireylere karşı şiddet tırmandığında, devrimci erkekler cephesinden nasıl bir eylem hattı düşündük, hangi pratik faaliyetleri örgütledik?

Erkek yoldaşlar, kadın devrimi söz konusu olunca, hala kapasitelerinin çok altında çalışıyorlar ve küçücük katkıları büyük fedakarlık ve duyarlılık zannediyorlar. Örneğin, bir alanda kadınlar bir araya gelmeleri için teşvik edilince, hele de birkaç tane kadın yayını satılınca tebrik mesajları bekleniyor! Çünkü kıstas, bunun önceden hiç yapılmaması oluyor, kadın kitlelerini örgütlemenin acil ihtiyaçları değil.

Emekçi kadınlar arasında aktif faaliyet yürütüp onları öncünün saflarına kazanmak gibi hayati ve güncel bir konuda erkek edilgenliğine, tembelliğine yer yok. Erkek komünistler de "yardımcı olmayı" bırakıp ve bütün enerjilerini seferber edip kendilerini ortaya koymalıdır. Işıkların altında ve sahnenin ortasında değil, ama duygu, düşünce ve her şeyden önce pratikleriyle birer sıra neferi olmayı, her adımda kendilerine rol biçen kadın devriminin yorulmaz emekçileri ve tutkulu militanları olmayı hedeflemeliler.

Arjin Ewr

gelmiyor ki! İki uç arasında bir konum daha var: mütevazı ama tutkulu ve emekçi bir sahipleniş.

Aşmak istediğimiz öğretilmiş erkek egemenliğinin yerine, pasif, suskun, eleştiriden ve risk almaktan korkup elini taşın altına koymayan bir erkek devrimci gerçeği koymayı düşünmüyoruz herhalde. Fakat "yerine ne koyulacak" konusunda, erkek komünistler cephesinde halen derin bir sessizlik mevcut. En fazlasından "biz bilmeyiz, erkeğiz, kadınlar bize söylesin, devrimci erkek olmayı öğretsinler" deniliyor, ama güya ileri olan bu tutumun arkasında bir zihinsel tembellik ve çaba gösterme eksikliği yok mu? İlk bakışta duyarlı görünen, "aman kadın inisiyatifini kırmayayım, aman dominant davranmayayım" yaklaşımı biraz da işin bahanesi olmuyor mu? Evet, yeni bir role alışmak zor; hem işin merkezinde durup ve bütün kararları alıp yönetmeyeceksin, hem de fiktisel ve pratik emekçiliğini yapacaksın. Ama değişim aynen böyle olmak zorunda. Yani, yazı yazamadığın kadın dergisini de kendi ürünün gibi sahiplenip aynı özenle satacaksın mesela. Katılamayacağın bir miting için harıl harıl kitle çalışması yürütüp onlarca kadını seferber edeceksin.

Kadın devrimini hayata geçirme çalışmalarındaki bu erkek edilgenliği, daha önce ev işlerine karşı sergilenen duruştan özünde farklı değil: "ben eşime destek sunuyorum, yardımcı oluyorum". Yani, ev işleri kadının işidir, çok bilinçli olduğum için yardım ediyorum! Oysa anlaşılması gereken şu ki, bizim ne evde ne sokakta yardımcılara ihtiyacımız yok. Sadece ve sadece erkek komünistlerin kendi işlerini yapmalarını talep ediyoruz, bir gram fazlasını değil. Kadınların kurtuluşunun aynı zamanda erkeklerin kurtuluşu olduğu, onları düzene bağlayan ve egemenlerin safına iten en güçlü bağın erkek egemenliği olduğu gerçeğinin tam içselleştirilmediğinin göstergesidir, bu "yardımcı konumlanış".

Kadın devriminin güncel görevlerini gerçekleştirmede söz ve eylem birliğimiz ne düzeyde? Toplantıda devrimci konuşmalar yapıp eve dönünce en kaba erkek egemen davranışları sergilemeyi hep bir ağızdan kınıyoruz, tamam. Peki tartışmalarda kadın devrimini savunup da bir yılda tek bir emekçi kadını partiye kazanmayan, kadın yayınlarımızı satmayan erkek yoldaşlara ne diyeceğiz? Buradaki tutarsızlık birinci örnektekinden çok mu farklı?

İlk ve son söz hakkının kadınlarda olmasını tarifleyen örgütsel ilkeye itiraz eden yok, ama "doğru karar" verilmediğinde, yani erkek yoldaşların benimsemediği karar çıktığında kıyamet kopuyor ve ses yükseltmekle, bilgi ve deneyimle ezmeye kalkışan erkek egemen haller hemen ortalığa saçılıyor. Kadınların yaptığı bir yönetsel hataya hemen bütün oklar yöneltiyor, fakat kota uygulamamak gibi tüzüksel ihlaller zamana bırakılıyor, aynı heves ve enerjiyle ele alınmıyor. Bir parti örgütü dağılıyorsa hemen yenisini kurmak acil

bireysel ve kolektif eğitimleriyle konu, zaman ve eğitim planlaması bağlamında özel ve özgün tarzda ilgilenilmesi, ikili görüşme ve tartışmalarla, birlikte çalışma pratikleriyle deneyim aktarımının sorunlaştırılması gerekir. Bütün bunların başarısı, parti organlarının örgütsel çalışmada pozitif ayrımcılık ilkesine hayat vermelerine ve kadın yanlı görüş açısını sindirmelerine bağlıdır.

Parti güçleri ve çeperi arasında ideolojik dönüştürme çalışmasını yoğunlaştırmak ve sistematikleştirmek de nitelik yükseltme seferberliği kapsamındadır. Devrimci değerleri ve tarihsel kesitleri yansıtan film, tiyatro, roman, öykü, şiir, anı, biyografi gibi sanat ve edebiyat eserlerinden bu amaçla yararlanmak son derece etkili bir yöntemdir. Keza yaşamın devrimleştirilmesi, mülkiyetçilik ve yabancılaşma, düşman algısı, gözaltında ve hapishanede devrimci tutum, yoldaşlık, partizanlık, feda ruhu, disiplin, kolektivizm, toplumsal cinsiyet rolleri, homofobi ve transfobi, düzen kişiliği, duygusal-cinsel ilişkiler, aile ilişkileri, duyguların yönetimi gibi devrimci hayatın ve çalışmanın köşe taşlarına ilişkin planlanmış kolektif sohbetleri, karşılıklı tartışma toplantılarını yaygınca düzenlemek de nitelik yükseltmeye önemli bir katkı sunacaktır.

Parti örgütlerinin ve militanlarının parti yayınlarıyla kurdukları ilişkiyi yenilemeleri gerekliliği her türlü tartışmanın ötesindedir. Tek tek yoldaşlar merkezi yayın organımızdan, karma veya kadın teorik yayınımdan, merkezi politik ajitasyon-propaganda yayınımdan yazıları okumanın kendi niteliksel gelişimlerinin başlıca bir yöntemi olduğunun bilincindeler mi? Peki ya parti örgütlerimiz, her bir yayınımdan gerek hedef kitlesine ulaştırılmasını gerekse kolektif tartışma ve eğitim konusu haline getirilmesini sağlamanın aslında düpedüz bir kadrolaşma, nitelik yükseltme çalışması olduğunun yeterince ayırdındalar mı? Her hafta bu yayınlardan bir yazının kolektif tartışma ve eğitim gündemi yapılması veya teorik yayınımdan bir konunun bir seminerde ele alınması nitelik yükseltme çalışmalarının belli başlı yöntemleri arasındadır. Parti örgütlerinin kadrolaşma ve eğitim ihtiyaçlarına bunca dikkat çektikleri ve hatta bu bakımdan sergilenen düşük performanstan sıklıkla yakındıkları yerde, partinin kadrolaşma ve eğitimde sunduğu temel materyallerden asgari düzeyde yararlanmak için neredeyse hiçbir şey yapmamalarının nasıl bir açıklaması olabilir?

Nitelik yükseltme çalışmaları, hızlandırılmış ve yoğunlaştırılmış biçimlerde, cephelerin özgünlüklerine ve kadrolaşma ihtiyacının çeşitliliğine uyarlanmalıdır. Örneğin, birleşik demokratik cephe örgütülüğünde görevlendirilmiş her düzeyden yoldaşların partinin cepheleşme anlayışı ve tarzı konusunda eğitimden geçirilmesi, çalışmalarının veriminde belirleyici bir katkı olmaz mı? Ya da, yönetici ve örgütçü görevlere getirilen yoldaşların,

vakit kaybetmeksizin, yöneticilik üzerine bir seri eğitim almaları, daha başlangıçta hem özgüven ve başarıya azmi hem de nerede nasıl davranabileceğine dair öngörü kazanmaları anlamına gelmez mi? Bu amaçla, mevcut orta düzey yönetici yoldaşlardan bir eğitim seviyesi ve genç yönetici adaylarından da başka bir eğitim seviyesi meydana getirip, her iki seviyeden isim isim katılımcıları sabitleyip sistematik çalışmalar yapmak isabetli olacaktır.

Tam bir kararlılıkla kitle çalışmasına asılmak ve parti saflarına yeni güçler kazanmaya kilitlenmek gerekirken, üstelik bu bakımdan yaşadığımız tutukluklar ortadayken, özellikle fiili meşru mücadele cephesinden yoldaşların eğitimlerinde kitlelerin örgütlenmesi, bire bir örgütçü ilişkileniş, partiye üye kazanma, kitle örgütlerinde çalışma tarzı deneyimleri muhakkak eğitim konusu yapılmalıdır.

Gerek örgütçülük kapasitesi ve ufkunun geliştirilmesinde gerekse parti çizgisine hakimiyetin güçlendirilmesinde, kadrolaşma ve nitelik biriktirme çalışmasının çok önemli bir aracı kolektif parti platformlarıdır. Böylesi platformlar deneyimlerin genelleştirilip süzüldüğü, tartışmalarla kolektif etkileşim sağlandığı, ilgili konularda bir perspektif ve uygulama gücü kazanıldığı anlar ve mekanlardır. Özellikle de fiili meşru mücadele cephesine özgü biçimlerde düzenlenecek kesimsel veya bölgesel bir örgütlenme konferansı, yerel bir örgütçülük çalıştay ya da cepheleşme konulu geniş bir tartışma toplantısı nitelik yükseltme seferberliğine ivme kazandırabilecek araçlar arasındadır. Seminer ve panel gibi biçimler de, hak ettikleri değere pratikte kavuşturulmayı bekleyen kitlevi nitelik biriktirme araçlarıdır.

Diğer yandan, parti çizgisini, parti tarihini ve deneyimlerini yansıtan kitaplar, yani kongre belgeleri ve parti yayınlarından derlemeler, bireysel eğitimin öncelikli kaynaklarıdır. Keza Işık yoldaşın kitapları, devrimci nitel gelişim açısından temel referans kaynaklarımızdandır. Her kadro, üye ve taraftarın bireysel eğitim programı, tabii ki, onun birikim ve kavrayış düzeyine, çalıştığı alana göre değişiklikler gösterecek şekilde somutlaştırılmalıdır.

Belirlenmiş zaman aralıklarında çeşitli alanlara örgütçü görevlerle giden kadroların, gittikleri alanda yürütecekleri örgütleyici faaliyetin temel bir ayağı hızlandırılmış nitelik yükseltme çalışmasıdır. Buralarda özellikle yeni örgüt oluşumunda yer verecekleri yoldaşların, hem önlerine bireysel eğitim planları koyarak, hem de yüklenecekleri sorumlulukları taşımalarına destek olacak ve özellikle parti çizgisi kavrayışlarını derinleştirecek biçimde kolektif eğitimlerden geçirilmelerini sağlayarak, hızla asgari politik-örgütsel donanım kazanmalarıyla ilgilenmelidirler.

Susmak Marifet Mi?

Saflarımızdaki Türk ulusundan komünistler Kürt devrimini sahiplenmekte zorlanmazlar, hatta egemen ulusun mensubu olmanın getirdiği özel bir duyarlılık da yaygındır. Sünni ailelerden gelen yoldaşlarımız Alevi halkımızın taleplerini sokakta bizzat savunmakta güçlük çekmezler. Fakat ezilen halklara ve inançlara yönelik çizdiğimiz bu olumlu ve olması gereken tabloyu, aynı şekilde, erkek yoldaşların ezilen cinsin politik mücadelesini sahiplenmeleri ve kendilerini kadın devriminin aktif militanları olarak konumlandırmaları konusunda göremiyoruz.

Kadın devrimini teorik ve pratik olarak içselleştirmek gibi kadınlar arasında politik kitle çalışması yürütmek de, bilindiği üzere, bütün partinin görevidir. Ancak iş bu görevin nasıl yerine getirileceğine gelince, erkek yoldaşlarımız henüz yerlerini, devrimci kimliklerini bulmuş değiller. Elbette hep birlikte epey yol aldık; artık feminizm korkusu/bahanesi, erkek gericiliğinin cepheden karşı çıkışları ve düpedüz erkek egemen anlayış ve pratiklerin doğrudan savunusu, bugüne değin verilen mücadele sayesinde tekilleşti. Bunu bir ilerleme saysak bile, henüz yeterli olmaktan uzaktır. Zira erkek egemenliği ile yüzleşmekte, kendini yıkıp yeniden kurmakta erkek yoldaşların aktif direnişi bir nevi pasif direnişe dönüşmüş durumdadır.

Erkek yoldaşlar arasında kadın devrimi kabullenildi, bu devrimin öznesi ve önderinin komünist kadınlar olduğu da anlaşıldı. Fakat onlar, bu devrimde nasıl bir rol oynayacakları konusunda, "engel çıkarmama" bilincinin çok ötesine varamadılar. Binlerce senelik yönetme ve hükmetme alışkanlığına sahip bir cinsin mensupları olarak, inisiyatifin ve öncü konumun kadın yoldaşlara ait olması gerektiğini, hayli zorluk çekerek ve yer yer çetin direnişler göstererek, ancak anlayabildiler. Varılan kavrayış düzeyinde de, "karışmamak", susabilmek büyük marifetmiş gibi sunulur oldu. Zaman zaman bu edilgen tutumda, "madem öyle, kadınlar yapsınlar" ya da "nasıl olsa fikrime danışmıyorlar, niye kafa yorayım ki" gibi bir alınganlık nüansı da hissedilmiyor değil. Eleştirdiğimiz bu tutumun bir başka ifadesi de, "ben iyiyim, cins bilinçli bir erkeğim, sorun çıkarmıyorum" düşünce ve duygusuyla yetinmeyi meşru görme hali. İyi güzel de, peki katkın ne?

Bu dışarıdanlık, mesafelilik ve edilgenlik, sorumluluk ve emekçilik üstlenmeyen bu tutum erkek yoldaşlarımıza yakışmaz! Doğru; dayatmacı, üstten bakan, akıl veren, koruyucu, her şeyi en iyi bilen ve kahramanca çözen erkek egemen hallere karşı komünistçe mücadele ettik ve edeceğiz. Ama bu, "hiçbir şey yapmamak" anlamına

Yukarıda belirttiğimiz başarı ve kazanma inancıyla başlayarak da bu süreci hızlandırmanız mümkün. Yani “d”eğışim ve “d”önüşümümüzü evrimci tarzla değil, devrimci tarzla yönetmek. İnancınızı kendinizi kandırmadan yüreğinizde yaşamalısınız. Toplumsal “d”eğışimin kök hücresi olan devrim, kendi “d”evrimimizde de bize yardımcı olacaktır. Hedefe kilitlenmek! Büyük “d”irenışlerin devamcısı olan, yaşamın ve savaşın gereklerine göre yaşamasını bilen, değışimle yürüyen, teslim olmayan bir feda kuşağının takipçisi olmayı ve başarıyı esas alan yeni bir insan olmak... Kulağa ne de hoş geliyor. Sömürgecilerin özgürlüğe karşı dayattıkları zindanlara ve kör duvarlara inat, insanlığı sulamak, beslemek ve gübrelemek için kendimizden başlamalıyız. Pratik ve “d”üşünsel “d”irencimizi de buna göre örgütlemek durumundayız. Haksızlığa, talana uğratılan halklarımız için, her türden gericiliğe, faşizme karşı devrim mücadelesindeki misyonumuzu başka türlü kazanamaz ve yeniliriz.

Zulme tabi tutulan Anadolu, Kürdistan ve Ortadoğu, bununla birlikte tüm dünya halkları adına kuşanacağımız misyonun önemi ayrı bir konu. Despotik ve gerici güçlerin pençelerinden kurtulmayı bekleyen eski yaşamı yenilemek ve geleceğin müjdecisi olan mutlak inancımızın ateşini körüklemek yepyeni gerçekliklerin yaratıcılığıdır. Ancak gerçekliği olanın başarısı olabilir. Başarı da, yine altını çizersek, değışimle gerçekleşecektir. İşte “d”iriliş, yeniden “d”oğuş böylesi bir şey.

Peki değışime nereden başlamalı?

İçerisinde bulunduğumuz süreçle birlikte partimizin izlediği ve uyguladığı örgütlenme ve mücadele çizgisine tüm yetenek ve enerjimizi doğru akıtmak için, ilk olarak, “d”evrimci kişiliğe ait olmayan bütün özellikleri değışimle buluşturarak başlamalı. Bunun için insanın büyük inançlarla yaşamayı öğrenebilmesi gerekiyor. İnancı birçok yönüyle zenginleştirebiliriz. Silahın üzerindeyken, bir işe başlarken veya yürürken... Hedeflerimize süregelenleşen başarı, inanç ve değışimi esas alarak yaklaşabiliriz. Çünkü damlaların gücü ağırlığında değil sürekliliğindedir. İdeoloji+örgütlenme+inanç+bağlılık=kadro. An'ı kurtarmaya göre değil, geleceği kazanmaya dönük kararları ateşlemek için bu denklem şart. “D”üşüncelerin ve pratiğin birleşerek sürece hizmet etmesi için bu evrelerin somutlaşmasını hızlandırmak zorundayız. “D”üşüncenin sistematığı, zinciri ya da halkası, her ne dersek diyelim, onun adına... “D”evrimimizin gelişim rotasına uygun ilerlemesi için bu denklemi zihnimizin derinliklerinde içselleşmiş hale getirmeliyiz.

Bu yazıyı bir cümleyle özetlersek, demek ki neymiş: Zihniyet değışimi işte tam da böylesi bir şeymiş. “D”eğışim ise başarının anahtarı imiş...

“D”estan Temmuz

Her düzeyden yoldaşların art arda ve giderek artan sayıda tutuklanması, özellikle de birçok genç devrimcinin kısa veya uzun süreli tutsaklıklarla yüz yüze gelmesi gerçeği, içinden geçtiğimiz dönemde zindanlar cephesini nitelik yükseltme seferberliğinin özel bir alanı haline getiriyor. Daha az donanımlı yoldaşların bu devrimci direniş mevzilerinde okuma, tartışma, sorma, öğrenme isteği ve coşkusuyla dolu süreçler geçirmeleri, kendilerini zindan sonrası yeni görevlere bilinçli ve iradi olarak hazırlamaları bu seferberliğin bir yanıdır. Daha önemlisiyse, donanımlı ve deneyimli tutsak yoldaşların henüz tutsak düşmüş genç yoldaşların eğitimlerine vakit kaybetmeksizin eğilmeleridir. Hele de pek çok hapishanede kitaplara ve yayınlara konan faşist yasakların devrimci eğitimin maddi imkanlarını daralttığı gerçeği göz önüne alındığında, hapishane gediklisi yoldaşların tüm planlarını genç yoldaşların bireysel ve kolektif eğitim ihtiyaçlarını yanıtlama önceliğine göre yapmamaları, kendilerini şimdi adeta gençlerin eğitime vakfetmemeleri anlayışla karşılanabilir mi?

Dönem, zindanlar cephesinin deneyimli ve donanımlı kadrolarından, genç yoldaşların eğitimi için tam bir adanmışlık, uzun esaret yılları alışkanlıklarından türemesi olası bir yavaşlığın birkaç günü bile heba etmesine tam bir tahammülsüzlük, verimli eğitsel ilişkilerin önüne dikilen faşist engelleri ve mesafeleri aşmakta tam bir yaratıcılık istiyor. Bilhassa kısa süreli tutsaklıkların ardından görev alanlarına dönmesi veya yeni görevlere başlaması muhtemel yoldaşların, partinin politik mücadele tarzı ve politik önderlik anlayışı, örgütsel önderlik perspektifleri ve örgütlenme deneyimleri, parti tarihi, programı, stratejisi ve taktiği, örgütsel güvenlik ve gizli parti çalışması tecrübeleri, kadın özgürlük mücadelesi, Kürt ulusal sorunu, enternasyonalizm, cepheleşme gibi temel konulardaki parti görüşleri üzerine hızlandırılmış eğitimlerle asgari donanım kazanmaları büyük önem taşıyor.

Masa başı eğitimlerin yanında, pratik yoluyla eğitim de nitelik yükseltme seferberliğinin başat bir yöntemidir. Daha deneyimli bir kadronun, yeni göreve atanan bir yoldaşa işin nasıl yerine getirileceğini pratikte göstermesidir bu. Deneyimin somut ve dolaysız biçimde, pratik sahada aktarımıdır. Hatta, sorun çözücü bir örgütsel görüşmenin nasıl gerçekleştirileceğini, bir eğitim çalışmasında propagandistlik görevinin en verimli yöntemlerle nasıl yerine getirileceğini, bir milisin komutasında nelere dikkat edileceğini, gizli bir toplantının hangi tarzda örgütleneceğini ya da bir raporun nasıl yazılacağını beraber yaparak öğretmek, pek çok durumda, masa başı eğitimden daha işlevsel bulunabilir. Yani pratikte göstermek, eğitimin en etkili, en hızlı sonuç alan, en çok ihtiyaç duyulan biçimi olabilir.

Bütün bu vurgulananlardan bir sonuç çıkar ki, her yönetici yoldaş bir eğitmen olarak görev almalı, propagandacılık ve kadrolaştırma görevlerinin kendi dışında kotarılacak işler olduğu duygu ve düşüncesinden kopmalıdır. Çokça kadronun eğitmen olarak görev alması, böylece her düzeyden sayısız eğitmenle tüm parti kitlesi ve çeperi arasında yaygın bir eğitim taarruzunu en canlı biçimlerde gerçekleştirmeyi mümkün kılacağı gibi, bu yoldaşlarda teorik-politik derinleşmeye, propagandacı yeteneklerin gelişimine, özgüven artışına itilim sağlayacaktır. Komünist kadro, seminer ve panellerde, eğitim ve tartışma toplantılarında propagandif görevler almaktan, bu sayede kendisi için yeni bireysel gelişim imkanları bulmaktan neden uzak durur? Bilhassa profesyonel devrimci nitelikler kazandırılması hedeflenen bir yoldaşın eğitmen olarak görevlendirilmesi, neden aynı zamanda onun kendi eğitiminin bir parçası görülmez?

“Bu kadar iş arasında, zaten bunca boşluk nedeniyle bir dizi göreve yetişmekte zorlanırken, bir de böylesine yoğun eğitim işleriyle nasıl ilgileneceğiz” diye itirazlar yükselebilir. Oysa eğitim işlerinin önceliğine yapılan vurgu tam da bu nedenle değil midir? Söz konusu itiraz, boşlukları yeni yoldaşların derhal hazırlanıp görevlendirilmesiyle en verimli tarzda doldurma perspektifine, saray faşizmine karşı direniş ve örgütlülük sürekliliğini güvenceleme yolunun kadrolaşma temposunu hemen birkaç kat artıracak bir hamleye girişmekten geçtiği kavrayışına gerçekten sahip midir? Cephelerin yönetimlerinde görevli yoldaşlardan başlayarak her düzeyde parti yöneticisi yoldaşın bir eğitim taarruzunun neden imkansız olduğuna değil nasıl başarılacağına kafa yorması, bu bakımdan engel tanımaz bir parti iradesinin ortaya çıkmasının başlangıç noktası olmalıdır.

Amaç, belirli bir dönemde nitelik yükseltme seferberliğine girişmek ve ama örgütsel çalışmanın geriye kalan dönemlerinde bunu bir kenara bırakmak değildir. Eğitimi parti tarzının temel ve ihmal edilemez bir bileşeni olarak süreklileştirmektir. Dolayısıyla eğitim, bir planlama ve denetleme konusu olarak her organ toplantısının gündemine alınmalı, her yönetici yoldaş aynı zamanda bir eğitmen olarak görev üstlenme bilincini kuşanmalıdır. Bununla beraber, bir seferberlik ruhuyla nitelik yükseltme çalışmalarına yüklenmenin, tam da şimdi, belki her zamankinden daha büyük önem taşıdığı bir an olsun unutulmamalıdır.

büyük payı vardır. Kurulu yoldaşlıklardaki sevgi çoğalmasını etkiler ve güçlendirir emek. Yoldaşlarımıza, yoldaşlığa verdiğimiz emek oluşturulan kolektifin güçlenmesi anlamına, kolektif yaşamın kurulduğu alanların güçlenmesi ise kadro politikamızın güçlenmesi anlamına, bu da doğrudan alanlardaki çalışmaların güçlenmesi anlamına gelir. Zaman da rolünü bu noktada oynamaya başlar.

Her şeyin en kısa anda “d”eğışim-“d”önüşüm yaşadığı ve hiçbir şeyin aynı kalmadığı (kalamadığı demek daha doğru gibi) bir evrensel gerçeklik içerisinde yaşıyoruz. Kendimiz de dahil olmak üzere her parçayı dikkatlice izlediğimizde, hiçbir şeyin olduğu gibi kalmadığını göreceğiz. Bugün içtiğimiz su, yarın aynı su olmayacaktır. Yani dışarıdan aynı görünen gerçeklikler, içlerinde binlerce parçalanmalardan yeniden ve yeniden oluşurlar. Bu da ayrı bir enerji tanımıdır. O an bu an ise, yaşam içerisinde hep “d”eğışim evreleri olacaktır. Özcesi, her şey varoluşsal süreçte enerjinin pratiğidir. Evrendeki her şeyin, bütün varlıkların, hem kendi içlerinde hem de dış bağlantılarında bulundurdıkları bir enerji vardır. Peki bu noktada, “d”evrim mücadelesi içerisinde, kadın özgürlük mücadelesiyle kurduğumuz ilişkide, kendimizle ve çevremizle (yoldaşlarımızla, halkla, doğayla vb.) kurduğumuz ilişkilerde değışimi nasıl ele alıyoruz? “D”eğışim “d”irenmekse, “d”irenmek yenilenmekse, yenilenmek aşksa, aşk emekse, emek de yoldaşlıksa...

Sistemin kalıntı ve kırıntılarına, düşmana ait özelliklere karşı, “d”evrimci “d”eğışim adına “d”irenmek! “D”irenmenin en güzel tanımlarından birisi de özgürleşmektir. Özgürleşmek ise can alıcı ve kapsayıcı bir zihniyet “d”eğışiminden geçer. Ne olduğumuz ve nerede durduğumuzdan çok, sistemin karşısında durduğumuz yerin önemidir direnmek. İnsanı mücadeleye iten zorunluluklardır. Özgürlük de bu noktada zorunlulukların bilinci haline gelir. Başkalarının zorla yaptıklarını biz isteyerek yapıyorsak, bunun başkaca bir anlamı olmalı. Kör tutkuların, basit yaşamın, alışkanlıklara tutsaklığın içerisinde “d”oğan yeni bir insan! Yeni insanı yaratmak eskiyi yıkmak ile başlar, yeniyi yaratmak “d”eğışim ve “d”önüşümle sağlanır. Anlamını bununla da sınırlamamalı elbet. Üç nokta koyalım ve devamını siz doldurun. Anlama ve hissetme düzeyindeki değışim-dönüşüm miktarı üç noktaları doldurmak için iyi bir başlangıç olacaktır.

YOLDAŞLARDAN..... YOLDAŞLARDAN..... YOLDAŞLARDAN.....**BAZI
“D”LER**

Başarı, bireylerin kendilerini örgütlemeleriyle başlar. Kişinin kendisini örgütlemesi de, “d”eğışimin temposuna uygun yürüyüşün hızına ulaşabilmektir. Kişilik devriminin ve yeni yaşam zihniyetinin kuşanılışı işte buradan başlamaktadır. Kolektivizmin yaşam felsefesi haline geldiği devrimci yaşam içerisinde “bana göre”, “bence” ve türevleri unutulmalıdır. Çünkü parti akıllı kolektif akıl demektir. Akıl güçlerinin birleşmesiyle oluşan yaşamın gerçekliğidir. Kendine liberal, dışa radikal tutumda da bu “ben” dünyasının etkileri mevcuttur. Kendimizde “d”evrimci insanı bugünden, andan itibaren yaratmak için bu olguları kabul etmemeli ve bu olgulara karşı mücadele etmeliyiz. Geleceğe “d”oğru atılacak adımların sağlam olması, yahut toprağın altımızdan kaymaması için belirli fedakarlıklardan kaçınılmamalıdır.

Nasıl ki bir devrimci bulunduğu her yerde “d”eğışimi, mevcut yaşamı örgütlemekle sorumlu ise, kendi zihniyetini de buna tabi tutmak zorundadır. Çünkü politikada her zaman boş bırakılan yeri karşı görüş doldurur. “D”evrimci duyguların, tarzın, yahut yöntemlerin terk edildiği bir zihniyeti, sisteme ait duygular, yaşam tarzı, yahut yöntemler kuşatmaktan geri durmayacaktır. Çünkü o hep içimizde bir yerde gizlidir.

Duygusalılık ve “d”uygulu olmak arasındaki ince çizgi gibi. Duygusalılıkta duygular insanı yönetir. Ne zaman ki sen duyguyu yönetmeye başlarsın, o zaman “d”uygular “d”evrimci bir rol oynamaya başlar. Ve “d”uygulu olmak, başkalarının yüzüne atılan tokadın acısını kendi yüzümüzde hissetmek anlamına gelir. Yani insanlık adına verilen mücadelede başkalarının acıları adına savaşabilmek, hiç tanımadıklarımız için ölmeyi göze alabilmek, asil duyguların sahipliğidir. “D”uygular bilinçle örgütlendiği oranda, emekle kurduğumuz ilişkiden bir ağaçla kurduğumuz ilişkiye kadar her şeyin değıştiğini göreceğiz.

O zaman buradan emeğe geçiş yapalım. “D”evrimci yaşamın bir temel olgusu da emektir. Yine emek, yaşamın komünarca örgütlenip düzenlenmesidir. “D”evrimci yaşamın hangi alanında olursak olalım, o yaşama emek verdiğimiz oranda var olduğumuzu bilmemiz gerekir. Emeğimiz kadar varızdır. “D”oğrudan zihinsel bir çalışma olan emek olgusu, “d”evrimcinin kendisine ve başkalarına verdiği önemle de direkt bağlantılıdır. Bu noktada emeğin tanımını sınırlamamak gerekir. Emeği belirlenmiş görevlerle, yapılması gerekenlerle sınırlamak bir yöntem sorunu doğuracaktır. Önemli olan, belirlenmemiş görev ve sorumluluklar karşısında inisiyatif kazanmak ve emek sarf edebilmektir. Yoldaşlıkta da emeğin

**Propaganda Çalışmasında İddia Ve
İrademizi Güçlendirelim**

Devrimci çalışmanın üç temel biçimi olan ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmalarının bütünlüğünü sağlama, esasen ajitasyon ve örgütlenme ayakları üzerinde yürüyen faaliyetlerimizi propaganda ayağıyla buluşturma, propaganda çalışmasını her günkü çalışmaların parçası olarak ele alma görevi, uzunca bir süredir kendini dayatıyor. Bu, örgütsel ve siyasal sorunlarla ilişkilenişteki yüzeyselliklerin aşılması ve kadro yetiştirme çalışmalarının güçlendirilmesi için mutlaka üstesinden gelinmesi gereken bir görev.

Bu üç çalışma biçiminin başarılı biçimde iç içe geçirilmesi bakımından parti tarihimizde, kolektif hafızamızda önemli deneyimler var. Yıldönümü kutlaması, Nato kampanyası, kimi seçim kampanyalarımız bu bakımdan önde gelen örneklerdir. Bunların deneyim hazinemizden çıkarılması ve pratikleştirilmesi görevi önümüzde duruyor.

Propaganda çalışmasını her günkü çalışmaların parçası haline getirme sorunu, birincisi, bir kavrayış sorunu olarak, ikincisi, bir irade sorunu olarak ortaya çıkıyor. Burada alışkanlıkların büyük direnç kuvvetine karşı kürek çekmek zorundayız.

Kavrayıştaki sorun, propaganda çalışmasının, zayıf ya da güçlü, sınırlı ya da yaygın olmasının olumsuz ve olumlu etkileri hemen değil de daha uzun vadede kendini gösterdiği için, her günkü çalışmanın gereği olarak değil, ajitasyon ve örgütlenme çalışmasının kıyısında, dışsal, dönemsel, istisnai bir çalışma olarak görülmesidir.

İrade sorunu, kavrayış zayıflığı ile ilişkili olsa da bundan ibaret değildir. Burada, propagandacı görevleri gözde büyütmek, görev almaya direnç göstermek, kuvvetlerimizi kendi alışkanlıklarının ve eğilimlerinin tersine zorlamaya hevesli olmamak, zahmetli bir çalışma olduğundan, sınırlı katılımı yapılacak çalışmalara burun kıvrıma gibi etmenler de devreye girer.

Oysa, gerek parti kadrolarının ve parti kitlesinin partimizin durum ve ihtiyaçları konusundaki değerlendirmeleri, gerekse de kadrolaşma

çalışmamızın güncel ihtiyaçları, bu konuda bir an önce irade geliştirmenin yakıcılığına işaret etmektedir.

Devrimcilikte Yüzeyselleşme

Siyasi ve örgütsel sorunlarda yüzeyselleşme, yoldaşlık ilişkilerinde yüzeyselleşme, kitlelerle ilişkilerde yüzeyselleşme, devrimcilikte yüzeyselleşme sorunuyla mutlaka cepheden dövüşmeliyiz.

Kuşkusuz ki devrimcilik, bilgiden önce değerler üzerinde kurulur. Kuşkusuz ki devrimci değerler, bu değerlerin hakim olduğu bir dünya yaratmanın bilgisi, teorisi de dahil, ölümsüzleşen devrimcilerde cisimleşir. Onlarla özdeşleşme, onlara layık olma, onlar gibi olma isteği, duygusu biçiminde süzülüp, şehitlere bağlılık, insani değerlere bağlılık, yoldaşlara, halka, emekçilere, insanlara sevgi, insana inanma temelinde devrimciliği güçlendirip besler, derinleştirir. Ancak burjuva ideolojinin sayısız aygıtı, güçlü yayılma etkisi karşısında durabilmek, burjuvazinin ideolojik hegemonyasının kırıldığı alanlar ve araçlar yaratmak, burjuvaziyle siyasal çarpışmada daha derinlikli, uzak görülmesi olabilmek, örgütsel çalışmada derinlikli, verimli faaliyet yürütmek için, devrimcilikte ve devrimin her türlü sorunuyla ilişkilendirilmede derinleşmek gerekir. Aksi takdirde burjuva ideoloji karşısında kırılğan, burjuvazinin siyasal savaş bilgisi ve deneyimi karşısında da yenilgiye açık hale gelir.

Devrimcilikte yüzeysellik sorunuyla dövüşmek, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarımızı, siyasal mücadele yeteneğimizi güçlendirmek kadar, yaşamla ve insanla ilişkiyi güçlendirmek ve nitelikli hale getirmek, yeni değer ölçülerıyla zenginleştirmek vb. için de önemlidir. Yani ideolojik mücadelenin de bir konusudur.

Devrimcilik, yaşamın, dünyanın ve insan hayatının çok değişik tonlarıyla tutkulu, canlı, güçlü ve bütünlüklü bir ilişki kurulduğu ölçüde güçlenir ve derinleşir. Aksi, devrimcilikte duygusal ve düşünsel çoraklaşmayı getirir. Üretkenliğin yerini tüketme, düşüncenin yerini ezber alır, eleştirelilik körelir, duygular darlık ve bireyselliğe saplanır. “Yaşamak ciddi bir iştir, şakaya gelmez” diyen Nazım ustadın yaşam sevincini, hayata, dünyaya, topluma, insanlara karışmışlığını kuşanmak, insani olan her şeyle ilişkili ve ilgili olmak, kişinin devrimciliği, parti ortamlarımızın devrimciliği ve kitle ilişkilerinin dönüştürücülüğü açısından çok önemlidir.

Ekonomiyle ilgilenmeyen, felsefeyle ilgilenmeyen, sanatın herhangi bir dalıyla ilgilenmeyen, yeni çıkan kitapları (keza eskileri de!) takip etmeyen,

propagandacı yetiştirme işi, asla yeterli miktarda propaganda faaliyetine yetmeyecek tarzda, her zaman çok sınırlı sayıda ve onlarca başka işi arasında bu çalışmaya zaman ayıramayacak bir grup yoldaşın işlevsiz bir ek yeteneği olarak kalma riskiyle karşı karşıya olur. Bu nedenle, propagandacılığın, belirli bir düzey ve hazırlık gerektirmesine karşılık, çok yüksek, hatta elit bir iş olarak görülmesi ezberinden de vazgeçilmelidir.

Tıpkı, bir eylem örgütlendiğinde, döneme, siyasal koşullara ve en önemlisi hazırlık ve planlama düzeyimize göre değişik katılımlar gerçekleştirebileceği, bir eylemin dar veya geniş olmasının, ancak kendi hedefi, amacı ve koşulları somutluğunda anlam kazanabileceği gibi, propaganda çalışmaları da, dar bir aktivistler grubunun eğitilmesini de hedefleyebilir, çevre çeperimiz üzerindeki ideolojik etkimizin güçlendirilmesini de hedefleyebilir, daha geniş bir kitlenin ideolojik veya siyasal etkimiz altına alınarak saflarımıza yakınlaştırılmasını da hedefleyebilir. Önemli olan, her dönemde, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarımıza paralel ve bağlı olarak, propaganda çalışmalarımızın da gündeme alınması, planlanması, biçimi ve içeriğine, kimlerin görev alacağına karar verilmesi ve hayata geçirilmesi için irade konulmasıdır.

İdeolojik Etki Ve Hegemonya İçin

Gerek teorik ve kadın teorik yayınları yoluyla, gerekse panel, seminer vb. biçimlerde sözlü propaganda araçları yoluyla, öğrenci gençlik ve aydınlar başta olmak üzere, partinin kitleler arasındaki ideolojik etkisinin güçlendirilmesi, propaganda çalışmalarının bir başka önemli hedefidir.

Bu kavganın saflarına fabrikalardan, mahallelerden, emeği, alinteriyle çıkıp gelenler olacağı gibi, kafasıyla, kitapların içinden çıkıp gelenler de olacak ve olmalı. Öğrenci gençlik ve aydınlar arasında, keza emekçi sol saflar içinde ideolojik etki, ideolojik hegemonya sorunu, nicelik sorunu olduğu kadar bir nitelik sorunu da. Önderlik, döneminin, çağının en ileri birikimini bağrında toplayarak açığa çıkar. Ancak böyle bir birikim de daha ileri bir birikimi açığa çıkarma potansiyelini dışa vurarak emilebilir. Örneğin eylemsel niteliğimiz, bu ileri birikimin bir kısmının emilmesine hizmet etmekte kendi rolünü oynamaktadır. Ancak, yazılı ve sözlü propaganda yoluyla, devlet sınırları içindeki, bölgedeki ve dünyadaki siyasal, ideolojik, teorik gündemler konusundaki görüşlerimizin yayılması çalışmalarını da, partimizin önderlik iddiasıyla uyumlu hale getirmek zorundayız.

aktif güçlerimiz ve çevre çeperimizle sınırlı katılımı dahi olsa, ilgili dönemde A sayıda eğitim çalışması, panel vb. hedeflenmeli, hedef kitlesi saptanmalıdır. Yerel örgütler, partinin değişik kurumlarından destek talebinde bulunabilir. Daha önemlisi, içlerinden bu konuda gelişmeye en açık yoldaşın, yayınlarımızda o dönemde çıkan bir-iki makale ve teorik yazıyı okuyarak, anlamaya çalışarak hazırlanacağı ufak çaplı panel ve eğitim çalışmalarıdır. Bunlar, hem görev alan yoldaşları, hem katılımcıları eğitecek, eğitimciye özgüven kazandıracaktır. Bu türden irili ufaklı ama iradi ve süreklileşmiş çabalar, toplamında, ortamlarımızı farklılaştıracak, düşünüş tarzımızı değiştirecek, bu da en büyük kazanımımız olacaktır.

Politik kampanyaların, özel seferberliklerin ötesinde, düzenli, sistematik propaganda çalışmalarının örgütlenip yürütülmesi de önemlidir. Eğitim grupları, okuma toplantıları, iç eğitim çalışmaları, sempatizan kitleye yönelik aydınlatma toplantıları süreklileştirilebilir, rutin periyotlara kavuşturulabilir. Teorik yayınlara bağlı, eğitim ve propaganda işlevli panel ve seminerler, MPYO ve MYO'dan seçilmiş yazılara dayalı eğitim-tartışma toplantıları ve seminerler, tıpkı değişik tipte örgütsel toplantılar veyahut yayın dağıtımı gibi, her günkü çalışma içerisinde kendi rutinine kavuşmalıdır.

Değişik düzeylerde ve içeriklerde propaganda çalışmaları içerisinde, mahallelerde periyodik tartışma toplantıları aracı da faaliyetlerimizde hak ettiği yere kavuşmalıdır. Haftalık akşam toplantıları ya da her bir yerelin kendi koşulları içerisinde saptanabilecek bir yöntemle düzenlenecek eğitici faaliyetler, genel siyasal ve örgütsel çalışmalarımızı tamamlayan, bütünleyen bir rol oynayabilir. Güncel siyasal gündemlerin herhangi bir başlığı, konuttan sendikalaşmaya emekçilerin yaşam koşullarına dair kimi başlıklar düşünülebileceği gibi, kitlelerin gündelik yaşamında devrimci kültürün etkisinin geliştirilmesini hedefleyecek tarzda, dostluk, yardımlaşma, komşuluk ilişkileri, kadına yönelik şiddet, çocuk yetiştirme, aile içinde saygı ve sevgi, gençlerin kendi geleceğine karar verme hakkı, uyuşturucu, televizyon dizileri, evlilik programları gibi sayısız konuda akşam sohbetleri düzenlenebilir.

Bu başlıkların her birinden yola çıkarak devrimci değerlerin, devrimci mücadelenin, sosyalizmin propagandası yapılabilir. Partimizin ideolojik önderlerinden Kutsiye Bozoklar'ın yazıları, gerek mahallelerdeki taraftar gruplarımızla, gerekse lise ve üniversitelerde çevre çeperimizle, kısacası çalışma yürüttüğümüz her alanda eğitim veya sohbet toplantılarının konusu yapılabilir. Bu gibi konularda pekala alandan bir yoldaş, ilgili yazıları okuyarak hazırlık yapabilir. Zaten başka türlü de, propaganda görevi ve

şurada burada es kaza kulağına çalınanın dışında şiir okumayan, teknolojik gelişmelere ilgi duymayan, doğanın, canlı ve cansız varlıkların işleyişini hiç merak etmeyen, tarih okumayan, dünyanın uzak köşelerinde neler olup bittiğini umursamayan, internetin bilgiye ulaşımın hız ve niteliğini yükselttiği günümüz koşullarında dahi, bütün bu konuların hiç değilse bir kaçıyla haşır neşir olmayan bir devrimcinin, yaşamla, dünyayla bağı, birbirinden çok değişik, çeşitli sorunlar karşısında ufuk genişliği ve yaratıcılığı, olaylara farklı yönlerden bakabilme yeteneği ne kadar yüksek olabilir? Değişik örgütsel sorunlar karşısında darlaşmanın, sekterleşmenin, sorun çözücü olacak yerde sorunun parçası haline gelmenin, mücadelenin bütünü içerisinde küçük olan sorunları her şey haline getirmenin, bütünü düşünmemenin, kesimcileşmenin, bu çoraklıktan köklenen ufuk darlığıyla ilişkisi yok mudur?

Peki ya propaganda çalışmalarımızın bu derece kısıtlı olduğu koşullarda, kadroların şekillenmesinde bu çoraklaşmadan kaçınmak, örgütsel ve siyasal sorunlarla derinlikli ilişkilenen, yaptığı işe yeni nitelikler katmaya çalışan, uygulamakla kalmayıp, işin gerekleri üzerine düşünen ve zenginleştiren, üretken, yaratıcı, ufku geniş kadrolar yetiştirmek nasıl mümkün olabilir? Propaganda çalışmaları olmadan, kadrolarımızda ve devrimci ortamlarımızda okuma alışkanlığını, öğrenme sevinci ve merakını geliştirmek, iç atmosferimizi bu yönde değiştirmek nasıl mümkün olabilir?

Kuşkusuz ki eğitim düzeyi, sınıfsal köken, ulusal ve mezhepsel büyüme ortamının farklı farklı şekillendirmelerinin, bu türden faaliyetlere ilgi açısından etkileri fazladır. Ama mesele kuru bilgi toplamı değildir. Belirli bir konuda bilgi birikimi, konuya göre bir ya da on yılda edinilebilir, ama eninde sonunda edinilir. Oysa bu çoraklaşma sorunu, bilginin miktarından çok, ilginin miktarıyla ilgili bir sorundur.

Bununla, siyasal çalışmada, örgütsel faaliyette, insan ilişkilerinde, aşkta, yoldaşlık ilişkileri ve parti ortamlarında yüzeysel, günlük ve tüketici bir devrimcilik tarzından başka bir yere varılabilir mi?

Örneğin, yüzeysel ve çorak, tek yönlü devrimciliğin, kitle ilişkileri bakımından karşılığı nedir? Değişik tipolojilerden, değişik toplumsal şekillenmelerden kitleyle yaygın bir ilişki hangi temelde geliştirilebilir, siyasete, özellikle de bizim gündemimizde öncelikli olan siyasal konulara ilgi duymayanlarla, kısacası, çevre çeperimiz dışındakilerle "iki lafın belini kırmak", onları kendi gündemleri ve ilgi alanlarından yakalayarak devrimci fikirlere, mücadeleye kazanmak nasıl mümkün olabilir?

Peki ya bunun devrimci iç ortamlarımız bakımından karşılığı nedir? Paylaşma, tartışma, iç sosyalleşme konuları kısıtlı olunca, siyasal ve örgütsel konularda sınırlı sohbetlerden başka konulacak, açık veya örtük dedikodu dışında ne kalır?

Kitle Eğitimi

Propaganda çalışmalarındaki zayıflıkları kitlelerin geriliklerinin gölgesine sığınarak açıklamaya çalışmak da yaygındır. İnsanlar ilgi duymuyor, insanlar okumuyor vb. yaklaşımlarla propaganda çalışmalarını örgütlemekten kaçınmak, gerçekçi olmak değil, olumsuz bir gerçeği değiştirme zahmetinden uzak durmak için gerekçe üretmektir.

İnsanlara inanmalıyız. İnsanlar ileri olana ilgi duymasını da, değer vermesini de bilir. Herkes her anlatılanı kavrar diyemeyiz elbette. Ama insanlar, mahallelerden aydın çevrelere dek her düzeyden insanlar, propaganda çalışmalarımızın içeriğini de şu veya bu düzeyde kavrayacaktır, çalışmaların içeriğinden bağımsız olarak, kendisine de değer vermeyi bilecektir. “Ne yaptığının ve ne istediğinin farkında olan” devrimciler olduğumuzun kavratılması açısından bile önemlidir propaganda çalışmaları.

Emekçi insanlar bilime, bilgiye değer verir. Çocuklarını her ne olursa olsun okutma isteği, onlara daha ileri yaşam koşulları sağlama isteği kadar, bilgiye ve bilene değer vermekten, bu konularda kendi eksikliğini çocuğunun gelişimiyle gidermek istemekten de kaynaklanmaz mı pek çok zaman?

Yüzeysellik ve sığlığın, burjuva propagandanın marifetiyle, kitlelerde bıraktığı, ne dediğini kendi bilmeyen, bir şeye körü körüne bağlanmışlar resmini değiştirmemiz gerekli değil mi?

Başlı başına bu gerçekler bile, propaganda çalışmalarımızı güçlendirmemiz gerektiğini gösterir.

Ancak elbette konunun özü bu değildir. Propaganda çalışmalarımızın hem konularını, hem biçimlerini, hem de düzeyini, her bir somut durumda hedef kitlemizin ihtiyaçlarına göre düzenlemeliyiz. Kuşkusuz, propaganda çalışmamız her günkü çalışmanın bir parçası, parti çalışmalarımızın bütünlüklü bir ayağı olarak ciddiyetle planlandığı ve hayata geçirildiği ölçüde, propagandanın biçimleri de, propagandacı kadro sayısı da, farklı konularda veya aynı konuda ama farklı düzeylere hitap eden propaganda materyallerimizin sayısı da artacak ve çeşitlenecektir. Eğitim çalışmasından

film gösterimine, üç-beş kişilik okuma gruplarından, yüzlerce kişilik panellere, mahallelerde akşam toplantılarından, teorik yazılar etrafında tartışma ve eğitim toplantılarına dek çeşitli araçlar devreye girecek, propagandacı yetiştirdiğimiz oranda, değişik düzeylere hitap edebilecek dil zenginliğimiz gelişecektir.

Kadro Eğitimi

Propaganda çalışmalarındaki zayıflığın en yakıcı etkileri güncel olarak kadrolaşma çalışmasında açığa çıkmaktadır. Gerek teorik yayınlarımız gerekse MYO ve MPYO, kadro yetiştirmede, kadroları parti çizgisi ve parti tarzıyla donatmakta, partinin temel konulardaki görüşlerini kavratmada başlı başına zengin bir kaynak oluşturmaktadır. Farklı konularda kitaplarla da beslenerek gerek okuma/okutma çabalarının örgütlü hale getirilmesi, gerekse de sözlü propaganda çalışmalarının örgütlenmesi yoluyla kadro yetiştirmede daha etkili, daha iradi bir hat tutturabiliriz. Aslında kadrolarımızın ve kadro adaylarımızın talepleri de, ihtiyaçları da bu yöndedir. Ancak hem bu yönlü taleplerde bulunan yoldaşların, hem de bu yoldaşlarla ilişkili yönetici organlarımızın bu konudaki iradiliğini yükseltmeye ihtiyaç vardır.

Propaganda çalışmaları yoluyla eğilmek kadar, propagandacı görevler üstlenmek de kadro yetiştirme çalışmaları açısından önemlidir. Hem bu alanda gelişebilecek yoldaşlara bir kanal açılması, hem de başkaca alanlarda gelişebilecek yoldaşların propaganda görevi üstlenerek parti çizgisinin değişik konularına özel yoğunlaşma sergilemesinin sağlanması gerekir. Zaten büyüyen bir partinin büyüyen propagandacı ihtiyacı da, ancak, değişik düzeylerdeki değişik propaganda görevlerine farklı düzeylerden kadroların görevlendirilmesi yoluyla karşılanabilir.

Araç Ve Biçimler, İçerik Ve Yöntem

Öncelikle, siyasal kampanya veya yoğunlaştırılmış siyasal çalışma dönemlerinde, çalışmaların propaganda ayağı titizlikle planlanmalıdır. Her önemli politik kampanyanın merkezi ve yerel düzeyde propaganda ayağı da örgütlenmeli, ilgili dönemin propaganda konu başlıkları, hangi temel konularda panel, seminer, eğitim çalışması vb. düzenleneceği, yararlanılacak materyaller belirlenmeli ve propagandacılara ya da propagandacı adayı olarak düşünülen veya sadece ilgili dönemde propagandacı olarak görevlendirilen yoldaşlara görevi kapsamında taşınmalı, partinin ilgili dönemdeki teorik ve diğer yayınları bu gözle incelenmelidir. Örneğin, çalışma yürüttüğümüz her okulda, her mahallede,